

Dolores Aleixandre. Editorial CCS. Madrid. 2016. 160pp. Dolores Aleixandre nos expresa su sentimiento, en la introducción, de la siguiente manera: "Jacob, Sansón o David están más presentes en los juegos de mis nietos que los personajes de las películas de Walt Disney..." Se lo oí decir en una conferencia al Rabino Baruch Garzón y me llené de envidia. ¿Por qué en contraste con el mundo judío son tan desconocidos para nosotros la mayoría de los personajes bíblicos? Todo el mundo sabe hoy quiénes han sido Isabel la Católica, Steve Jobs o Marilyn Monroe, pero si pregunto en un grupo cristiano –y lo he hecho muchas veces–, los nombres de las Matriarcas, que saben de Tamar, de Elías o de Susana, se produce un silencio consternado".

Este libro pretende recuperar esa "familiaridad perdida" con algunos hombres y mujeres de la Biblia después de escucharlos, contemplarlos, saber algo más de su relación con Dios y conocer las tradiciones que los acompañan. Cada uno de ellos es un "portador de signos" y a través de los mismos, Dios nos da "señales de Vida", se comunica con nosotros, despierta en nuestro corazón el deseo de hacer de ellos compañeros de nuestro itinerario creyente.

Le sigue: *Algunas indicaciones.* "Además de los textos bíblicos, he utilizado literatura *midráshica* para los personajes del Antiguo Testamento y textos de evangelios apócrifos para los del Nuevo Testamento. El término *midrash* proviene de la raíz hebrea *darash*, que significa buscar, investigar, estudiar. Es una elaboración imaginativa del texto de las Escrituras realizado por los viejos pensadores de Israel. Como afirma el escritor Elie Wiesel, (*Celebración bíblica. Relatos y leyendas del Antiguo Testamento*. Buenos Aires, 1988).

Butlletí de juliol y agost de 2019

Programes TV

Néixer de Nou, TV3. Último domingo de mes a las 9:40h.

Buenas Noticias, TV2. Cada domingo a las 9:15h.

Artícle

El Déu de Justícia i Amor

1. Justícia: L'Espiritalitat de l'Antic Testament

Si ens demanessin, per a condensar el Nou Testament en una sola paraula, tots respondríem: AMOR. De la mateixa manera, si volguéssim resumir l'Antic Testament en una paraula, podríem dir: JUSTÍCIA. Tot l'Antic Testament versa sobre justícia. No obstant això, quan ho llegim en català o en castellà, com és el cas de la majoria de nosaltres, no és obvi, de cap manera, que tot Ell versa sobre la justícia. Per què?

Paraules

És una qüestió de paraules. L'Antic Testament va ser escrit en hebreu i hi ha dues paraules, en hebreu per a "justícia": MISPAT i SEDAKAH. Ambdues signifiquen exactament el mateix, però en les nostres traduccions de la Bíblia són sovint traduïdes per altres paraules, tals com rectitud, honradesa, integritat, honestedat o judici. Això desorienta al lector, que no sap que aquests termes es refereixen tots a les mateixes dues paraules hebraïques que designen justícia. Hi ha igualment verbs hebraïcs que signifiquen literalment fer justícia o tornar just el que està errat. En les traduccions, no obstant això, tals paraules són generalment traduïdes per "jutjar". Això desorienta perquè ens fa pensar en un jutge que condemna i castiga les persones, mentre que l'expressió hebraïca significa algú que torna just allò que és injust defensant o salvant l'innocent. El judici final, a la Bíblia, significa l'acte final de justícia de Déu, quan Ell torna correcte tot el que en el món està errat o és injust. Els jutges del Llibre dels Jutges (Gedeó, Samsó, Dèbora, etc.) no són jutges que s'asseguin en tribunals per a sentir causes; són llibertadors d'Israel que reuneixen exèrcits per a fer justícia, corregint l'error o alliberant els israelites dels seus opressors.

És veritat que les paraules hebrees que a la Bíblia signifiquen justícia, tenen un sentit més ampli que "justícia" per a nosaltres, però el fet de traduir-les per rectitud, integritat, honestedat o judici, no ens ajuda a comprendre aquest significat més ampli.

Sorprendido por su Gracia. Dios nunca deja de buscarte

Tullian Tchividjian. Editorial Mundo Hispano, El Paso, Texas, EE.UU. 2014. 206 págs.

Tullian Tchividjian es el pastor principal de la Iglesia Presbiteriana Coral Ridge en Fort Lauderdale, Florida, (EE.UU.). También es profesor visitante en el Seminario Teológico Reformado en Orlando, y nieto de Billy y Ruth Graham. Y dedica este libro así: "A mi abuelo materno, 'Daddy Bill' (Billy Graham). Tienes más de noventa años y la gracia admirable de Dios todavía te asombra, ¡y a mí también!" Asimismo, se desprende de las puntualizaciones en el contenido del libro, que es un amante del arte, se revela especialmente por la lista de ilustraciones, que van desde Rafael (1510) a Salvador Dalí (1975) y están cuidadosamente impresas en las dieciséis últimas páginas.

Autores conocidos nos dicen de esta obra: "En este libro extraordinario, Tchividjian nos ayuda a ver algo de Jonás en cada uno de nosotros y que tenemos necesidad de la misma gracia de Dios cada día. Este libro me atrapó y también me animó. Lo recomiendo ampliamente" Jerry Bridges. "Un recordatorio muy necesario, porque no debemos tratar de ir más allá del evangelio o pretender haberlo superado" Randy Alcorn.

Autores conocidos nos dicen de esta obra: "En este libro extraordinario, Tchividjian nos ayuda a ver algo de Jonás en cada uno de nosotros y que tenemos necesidad de la misma gracia de Dios cada día. Este libro me atrapó y también me animó. Lo recomiendo ampliamente" Jerry Bridges. "Un recordatorio muy necesario, porque no debemos tratar de ir más allá del evangelio o pretender haberlo superado" Randy Alcorn.

Per als jueus, aquest desequilibri era una injustícia que Déu no podia tolerar, perquè Déu estimava a tot el seu poble i es preocupava per Ell. I així van rebre el manament del Déu de justícia, segons el qual la igualtat havia de ser restaurada per mitjà d'un Any Jubilar (Lc 25). Cada any Jubilar (vol dir, cada cinquanta anys) el poble d'Israel havia d'emancipar als seus esclaus, cancel·lar tots els deutes dels pobres i retornar tota la terra a les famílies que les posseïen inicialment. Com l'expressa el comentari de Sant Jeroni, "això equivalia a un projecte social basat en els conceptes, profundament religiosos, de justícia i igualtat... El seu esperit de respecte pels drets de la persona i per la dignitat humana sintetitza bona part dels ensenyaments de l'Antic Testament".

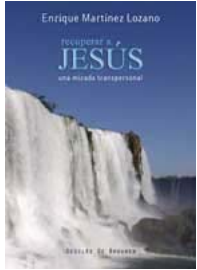
Activitats

JULIOL:

- ❖ Dia 7: Dinar fraternal
- ❖ Dies 10 a 15, "Casa de oración" a Terol 22, amb l'església del Lokal.
- ❖ Dia 20, Oració "Gràcia sobre Gràcia" a Terol 22, a les 20h.

Libres recomanats

Recuperar a Jesús. Una mirada transpersonal

Enrique Martínez Lozano. ¿Qué significa transpersonal? El término transpersonal significa "más allá" o "a través" de lo personal, y se refiere a las experiencias, procesos y eventos que trascienden nuestra limitada sensación habitual de identidad y nos permiten experimentar una realidad mayor y más significativa. En el caso del libro que nos ocupa se trata de "recuperar" a Jesús y trascender la estrechez de nuestro modo mental. Es también una nueva manera de acercarse a Jesús de modo transpersonal, descubrir claves nuevas para comprender su humanidad más honda y su espiritualidad más genuina. La psicología transpersonal es una escuela psicológica derivada de la psicología tradicional a la que se han unido corrientes humanistas y orientales, en continua evolución.

Para los judíos, ese desequilibrio era una injusticia que Dios no podía tolerar, porque Dios amaba a todo su pueblo y se preocupaba por Él. Y así recibieron el mandamiento del Dios de justicia, según el cual la igualdad debía ser restaurada por medio de un Año Jubilar (Lc 25). Cada año Jubilar (quiere decir, cada cincuenta años) el pueblo de Israel debía emancipar a sus esclavos, cancelar todas las deudas de los pobres y devolver toda la tierra a las familias que las poseían inicialmente. Como lo expresa el comentario de San Jerónimo, "esto equivalía a un proyecto social basado en los conceptos, profundamente religiosos, de justicia e igualdad... Su espíritu de respeto por los derechos de la persona y por la dignidad humana sintetiza buena parte de las enseñanzas del Antiguo Testamento".

les seves terres i les seves dones fossin fèrtils, a fi d'assegurar-se una bona collita i molts fills.

2. Més enllà d'això, els ritus de fertilitat exigits pels falsos déus incloïen prostitució pública, com a forma de culte sota els arbres o en llocs elevats, això és, en altes plataformes perquè tots ho poguessin veure. Els profetes consideraven immoral aquesta exigència, no perquè fossin "puritans" en matèria sexual, sinó perquè tal comportament era injust. El sisè manament del Déu veritable prohibeix tenir relacions amb la dona d'un altre home, perquè això és una injustícia contra aquest home.

3. Una altra cosa que aquests falsos déus exigien del poble, principalment quan estaven enfadats i necessitaven ser aplacats, era que el poble sacrificés el que per a ells era el més preciós i valuós que qualsevol altra cosa, o sigui els seus propis fills. D'aquí la pràctica del sacrifici humà que els profetes rebutjaven com a injusta i destructora de tota justícia. Això, una vegada més, contrariava l'exigència del Déu veritable: "no mataràs".

La idolatria, doncs, porta a la injustícia. De fet, la idolatria ja era, per si mateixa, una forma d'injustícia, perquè era una expressió cultural de les actituds i del comportament injust del poble. Els ídols eren falsos déus perquè eren déus de la injustícia, inventats i adorats per persones que eren injustes.

El Déu de l'Antic Testament és un Déu de justícia. Ell fa justícia i vol veure la justícia feta. Corregeix el que està errat i vol que el seu poble corregeixi el que està errat en tots els aspectes de la seva vida. En l'Antic Testament, justícia no és una idea secular o purament política; és un concepte enterament religiós. En realitat, l'únic poble que lluitava conscientment per la justícia era el poble que adorava al veritable Déu. Podem fins i tot arribar a afirmar que en l'Antic Testament, DÉU ÉS JUSTÍCIA.

Els profetes tenien una aguda consciència d'això. És per això que no només condemnem el culte als falsos déus; també condemnem l'adoració ritual del Déu veritable QUAN ESTÀ DIVORCIADA DE LA PRÀCTICA DE LA JUSTÍCIA. Per exemple, A Isaïes 1, 11-17; 58, 1-12; Am 5, 21-24; Jer 6, 19-20 i en molts altres passatges, els profetes ens adverteixen que Déu troba detestables i repulsives totes les pràctiques religioses, com a sacrificis, oracions, encens, dejunis i dies festius, quan no són acompanyades per la pràctica de la justícia.

El Déu de la Justícia

Ja tots observem, especialment en els salms la freqüència amb què la Bíblia parla sobre "home just". L'ideal espiritual que tot jueu havia de lluitar per aconseguir generalment no era dit virtut, santedat o bondat, sinó justícia. No parlen d'home sant, d'home bo, sinó d'home just, això és, de l'home que practica la justícia. Parlant senzillament, el just és l'home que observa la LLEI de Déu. Bona part de l'Antic Testament, com sabem, versa sobre la llei de Déu. De fet, a l'Antic Testament, la revelació fonamental feta per Déu és la seva llei, els seus manaments (no només els famosos deu manaments). Però, què és el que això té a veure amb la justícia?. La Llei Mosaica és simplement la revelació de Déu sobre el que seria just i el que seria injust en les circumstàncies d'aquells temps. És una expressió de l'exigència de justícia per part de Déu. Tot és vist en termes de justícia. L'adulteri i la prostitució són vistos com a formes d'injustícia. Encara la idolatria i el culte als falsos déus són tinguts com a injustícia, o almenys com alguna cosa que porta a la injustícia. La idolatria no és només una qüestió de donar culte a imatges de manera mental. La idolatria era abominable perquè embolicava tres coses: 1. rebuig de la llei; 2. prostitució del culte; 3. sacrifici humà.

1. El principal problema en relació amb els falsos déus, ídols o baals, era el fet que ells no van exigir cap espècie de justícia o moralitat per part dels quals els donaven culte. Al contrari del Déu veritable, ells no tenien cap manament moral, cap llei, cap exigència de fer justícia. En comptes d'això, aquests falsos déus que eren sovint déus de la fertilitat, exigien solament ritus i sacrificis com a preu que el poble havia de pagar per a garantir que

Aniversaris

JULIOL: 10: Carmen Salmerón; 31: Nuri Gasso i Bel

AGOST: 9: María Rived; 19: Noemí Cortès; 30: Rosa Afonso

Calendari

JULIOL	7	14	21	28
Presidir	Marta Sais	Javi Pérez	Noemí Cortès	Carlos Curiel
Predicar	Carlos Curiel	Carlos Curiel	Alex Ponce	Adolfo Céspedes
Anuncis	Sergi Vargas	Sergi Vargas	Sergi Vargas	Sergi Vargas

AGOST	4	11	18	25
Presidir	Rafael Badia	Jordi Vernedas	Josep Crespo	Sergi Vargas
Predicar	Carlos Curiel	Josep Crespo	Sergi Vargas	Noemí Cortès
Anuncis	Josep Crespo	Josep Crespo	Josep Crespo	Josep Crespo

Santa Cena

JULIOL:

Passar els símbols: Elisa F.– Pere | Mercè-Salvador

Copa: Pepe – Antonio

AGOST:

Passar els símbols: Mari – Marta | Anna Maria – Rafael

Copa: Javier – César

veritat. Tret que practiquem la veritat, mai arribarem a entendre la veritat. La unió amb Déu en l'oració i en la nostra vida diària és simplement impossible sense una preocupació apassionada per la justícia i sense la pràctica diària de tractar, sempre que podem, corregir el que està errat.

Quina classe de Justícia?

Si la justícia és tan important a la Bíblia, llavors, encara abans de començar a reflexionar sobre el significat de l'amor en el Nou Testament, hem de preguntar-nos quina classe (tipus) de justícia de Déu ens exigeix.

Ja vam veure que la justícia de Déu és un concepte ampli que abasta tots els seus manaments, fins i tot els manaments sobre l'adulteri i la idolatria. Però, tal vegada, el que necessitem que ens mostrin és que en l'Antic Testament, especialment en els profetes, la justícia inclou el que anomenariem JUSTÍCIA ECONÒMICA.

Es pot notar que a la Bíblia, les persones als qui s'ha de fer justícia són generalment descrites com els pobres i els necessitats, o les vídues i els orfes. Ells eren el poble que sofria de manques econòmiques. Eren el poble abandonat, encara explotat per l'home injust i auxiliat i salvat per l'home just. Avui dia, moltes vegades denominem l'auxili al pobre o al necessitat "obres de misericòrdia". A l'Antic Testament això era considerat com a "obres de justícia".

L'ideal de justícia econòmica a l'Antic Testament era un ideal d'igualtat econòmica. La terra i els recursos econòmics a Israel pertanyien a Déu i s'entien que tot això havia de ser igualment compartit per les tribus i famílies d'Israel. Això era un manament de Déu (vegeu per ex. Nm. 33, 50-54; Jos 13, 21). Però a mesura que el temps passava, sorgia cada vegada més la desigualtat. Això perquè, quan la collita d'una família es perdia, era forçada a vendre alguna terra a una altra família. Com sempre, això portava a més deutes i a més vendes de terra, en tant que el ric es tornava més ric i el pobre més pobre, fins que el pobre era forçat a vendre tota la seva terra, i així i tot potser no era capaç de saldar els seus deutes. I per fi, com a última solució, es veia forçat a pagar els seus deutes venent-se a si mateix com a esclau a l'home ric.

Els profetes estaven a punt per anar fins i tot més enllà. A Jeremies, per exemple, Déu i justícia estan de tal forma interrelacionats, que practicar justícia **ÉS** conèixer Déu, i conèixer Déu **ÉS** practicar la justícia (Jer 22,16). La paraula "conèixer", aquí, (IADA en hebreu) significa "experiència". Jeremies vol dir, doncs, que l'experiència de lluitar per la justícia **ÉS** l'experiència de Déu.

Tots nosaltres ja trobem aquesta idea abans en referència a l'amor, a la primera Carta de Joan, quan Ell diu: L'amor és de Déu, i tot aquell que estima ha nascut de Déu i coneix Déu (té l'experiència de Déu).

Aquell que no estima, no ha conegut Déu (no ha tingut l'experiència de Déu), perquè "Déu és Amor" (Jn 4, 7-8). Pocs, no obstant això, perceben que, en un altre lloc de la mateixa carta, Juan diu el mateix respecte de la justícia. Naturalment això és, una vegada més, qüestió de paraules. En les traduccions s'usa la paraula "recte" en comptes de "just". Vegem el text de Sant Joan: "Vostès saben que Déu és el just"; reconeguim llavors que qui obra la justícia, aquest "ha nascut de Déu" (1 Jn 2, 29). Això és exactament el que Jeremies diu.

Tot això té conseqüència de llarg abast per a la nostra fe i la nostra vida espiritual. Significa: si DIEM que creiem en Déu, però en la nostra vida quotidiana no practiquem la justícia, no tenim, de debò cap experiència veritable de Déu, o millor no tenim una experiència real del veritable Déu. I això fa sorgir la pregunta: a qui preguem en les nostres oracions?. A un fals Déu? A un Déu imaginari? A un ídol, un mirall dels nostres propis interessos i preocupacions egoistes? I si fos així, no serem en la pràctica, sinó en teoria, idòlatres o ateus?

Una altra conseqüència d'això és que la nostra experiència de Déu depèn totalment de la nostra pràctica i del nostre comportament. Sabrem i comprendrem el que Déu és, només en la mesura en què visquem com Ell viu, sentim el que Ell sent, practiquem la justícia com Ell ho fa o almenys ens esforcem per aconseguir-ho. Descobrir la veritat respecte a Déu és doncs un procés gradual d'arribar a viure aquesta

Terol'150

La celebració dels 150 anys arriba després de l'estiu en el moment àlgid i volem fer-ho molt gran!!!

Aquí tenim la informació de les tres primeres activitats que tindrem el setembre i començaments d'octubre i així les podrem reservar a l'agenda. Necessitem voluntaris, manetes i molta oració perquè tot pugui tirar endavant!

En el butlletí de setembre trobareu el calendari de totes les activitats de **Terol'150**. És important que hi participem tots i fer que cada acte sigui una festa de testimoni pel barri i pels nostres amics.

Dissabte 14 de setembre: Nit de les religions

18h: Inauguració de l'exposició Terol'150

18h a 20'30h Taller d'art: Pintura i espiritualitat amb Sergi Barnils

20'30: Actuació musical

Diumenge 29 de setembre: Culte unit dels 150 anys: Lloança, adoració, partiment del pa i reflexió bíblica. Assemblea de Germans de Gràcia, Betel-Sant Pau, Església Menonita i El Lokal. Dinar de Germanor.

Dissabte 5 d'octubre: Visita Caldes de Montbui: termes, safareig, ajuntament...

i cementiri. Hora de trobada: 11h.

13'30h: Dinar.

16h: Visita a l'església per veure l'exposició George Lawrence, fundador de l'escola dels pobres

OPCIONAL: Qui vulgui, bany termal al safareig municipal!!!

Com a preparació, lectures recomanades per a aquest estiu:

El Evangelio en España, George Lawrence, CEFB. 2011.

El Evangelio en España és una recopilació de cartes, que George Lawrence va recopilar per a publicar aquest llibre per primera vegada l'any 1872 amb el títol "The Gospel in Spain". Amb la lectura d'aquest llibre ens podem fer una idea general del context de l'època i de les dificultats a que es van enfrontar per predicar l'Evangeli en el s.XIX, ens permet conèixer una part de la història que nosaltres hem rebut. Un llibre senzill i fàcil de llegir, amb un missatge de vida i esperança.

De Ferlandina 47 a Teruel 22 (1869-1977)

Aquest llibre va ser escrit pel sr. Francisco Pol, que era ancian de l'església en el moment de l'edició del llibre del marit de la nostra estimada sra. Margarita Urrutia. En aquest es fa un breu repàs a la història de la nostra església fins l'any 1977. Llibre interessant per a recordar en la celebració de Terol'150. www.esglesia-gracia.org